

LO TEATRO CATALÀ

PERIÓDICH INDEPENDENT,

DE LITERATURA, ART, NOTICIAS Y ANUNCIS

DESTINAT PRINCIPALMENT Á FOMENTAR LO PROGRÉS É INTERESSOS DEL TEATRO DE CATALUNYA

Preus de suscripció

En Barcelona. . . 1.⁰⁰ ptas. trimestre
Fora. 1.⁵⁰ » »
Artistes d'òpera 2.⁵⁰ » l'any.
Abonats protectors, una pta. cada mes.
Pago adelantat.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Viladomat, 164, 4.^{rt}, 1.ra

Sucursal pera cartas y avisos:
en l' Arxiu lirich-dramàtic de don
J. Gelabert, Unió, 5, 3.er, 2.na

Preus de cada número

Número corrent. 10 centims
Id. atrassat. 15 id.

Los abonats protectors tenen dret á dos exemplars de cada número de LO TEATRO CATALÀ, á que 's publiquin noves que 's convinga mentres no desdigan de'l setmanari, y á obtenir rebaixa en los preus de 'ls anuncis particulars.

Avuy comensem la inserció de 'l drama *Llús de foch*, que regalarem com folletí.

Las planas que publiquem són las de 'ls n.º 1 y 2, 15 y 16, á las que seguirán la 3, 4, 13 y 14 y aixís anirem donant tota l' obra qual impressió 's fá en fulls de 16 planas per' que siga més perfecta la enquadració.

L' Orfeó Catalá

III y últim.

En lo precedent article havíam acabat ab las *Cançons populars* de 'l Sr. Millet; nos toca, donchs, ara ocuparnos de l' obra de 'l Sr. Lapeyra. Se titula *L' nit de S. Joan*; está escrita per' orquesta y dividida en tres parts: primera, *A mitja nit*; segona, *Lo ball de 'ls fochs*, y tercera, *A la font*.

Es aquesta composició una proba de lo molt qu' es pót esperar de 'l jove músich que ab tanta valentia entra a 'l camp de la música sinfónica descriptiva. Que de sa tasca 'n surt relativament ben lliurat, no hi ha que dirho; pero en lo desarrollo de 'l plan hi ha difusitat, deguda en primer lloch á la inesperienza científica de l' autor y en segon á lo difícilissim que 's lo género de música de que 's tracta. Aixís resulta excessivament llarch y pesat *A mitja nit* per son recarregat color de misteri ab ribets de tetriche que fa que més que nit de S. Joan, nit de bullici, alegría, expansió y gatzara, sembli la de 'l día de 'ls morts en que tot es reculliment y silenci.

Animada resulta la segona part, que l' autor bateja ab lo títol de *Lo ball de 'ls fochs* y que lo mateix podría ser de 'ls fochs que 'l de 'ls bastons ó altre per l' estil. En aquesta hi ha mes galanura conceptiva y més pulcritut armónica, degut á que l' autor ha sentit ab intensitat l' idea cardinal de sa composició: tèt certas atrevidas modulacions que fan magnífich efecte, per lo inesperadas.

Incolora resulta la tercera part, *A la font*. No tèt la expontaneitat ni la senzillesa de la segona y participa de la inestabilidad de la primera.

Ab tot, lo Sr. Lapeyra á qui sols de nom tenim la

honra de conéixer, tèt qualitats que agermanadas ab l' estudi y observació y molt llejir 'ls clássichs per la manera de colocar y tractar los instruments per obtenir l' exacte equilibri orquestral, poden enlayrarlo.

Seguí *La complanta de 'n Guillém*, lletra de don Manel Milá y Fontanals y música de D. Amadeo Vives.

De grans pretensions es aquesta composició; per aixó son autor l' ha posat per orquesta y li ha donat potser dimensions excessivas. Lo plan no está sostingut en tots los temps, ni es nervuda la ilea que 'l desarrolla. Com la composició de 'l Sr. Lapeyra, la de 'l Sr. Vives peca de nebalosa, poch assentada a 'l sentit filosófic de la lletra y fins divaga per tots costats sens sentar las ratllas generals entre las quals l' auditori véurer pugui la valenta creació de 'l sabi autor de la lletra. Lo Sr. Vives sols ha tingut per objectiu la presentació d' una obra aparatosa, de exteriors formas grans; de apretar lo metall fent fer á las trompas notas agudas y de difícil execució; d' engendrar un *maremagnum*, simulant treball contrapuntístich quant no es tal, y fent guardar massa distanciadass relacions entre las veus que resultan á trossos desiguals y débils, ó bé massa aproximadas que 's confonen las unas ab las altres no produhint efecte.

Lo públich la rebé ab fredor, degut á lo a'l principi dit: aixó es, que 'l Sr. Vives no 's va formar un plan de la obra y, per lo tant, sa composició fructúa, divaga, superficialisa 'l tó general, sens encausar d' una manera fixa, terminant y precisa l' atenció de 'l auditori que, com la música, vola d' aquí y de allá sens impresionarse de lo que 'l compositor li presenta á sa imaginació. Y bona proba n' es, que 'ns semblá comensa l' obra en tó de la natural major y acaba en *ré* natural menor.

Donchs aquesta per' molts petita diferencia y no extranya, ja qu' es son tó relatiu, es sens dupte la causa que motiva y motivará sempre que contribuheixi a'l mal efecte final.

Confirmen respecte á aquesta composició tot lo que de són autor diguerem en *Somnis*, de 'l mateix.

Anem á la tercera part, condensant lo més posible nostre treball, puig resulta massa llarch y en consequència pesat per nostres lectors.

Dança bohèmia figura en primer terme d' aquesta part. Es son autor lo Sr. Brunet.

Tè trossos recomanables que denotan en son autor un músich inspirat y cuidadós en escriure l' orquesta.

Nos agradá més dirigida per 'l Sr. Millet que per son propi autor. La essencia, l' esperit de sas frescas melodias, indican més un *allegretto* que no un *mole-rato*.

En segon lloch hi figura una *Petita fuga* sobre un motiu popular de 'l Sr. Comella.

Aquesta classe de treballs que serveixen per demostrar los estudis científichs de l' autor y que a'l mateix temps produheixen bon efecte escrits en quarteto de corda y sent ben executats, no 'l produheixen quant sa execució está confiada ó un coro á veus solas y encara d' aprenents. Aixó lèu que hi hagué moments que 'ns pensábam que acabaria com lo rosari de l' Aurora.

Y segueix una *Oriental* de 'l Sr. Granados. Hi falta originalitat, com també aquella forma, aquell ayre característich d' aquesta classe de composicions. En piano segur que fá millor efecte, y més si qui la toca es son mateix autor.

Y venen las *Catalanescas* de 'l Sr. Millet.

Las titula son autor: *Humorada, Jovenito'a, Com-planta y Torrent avall*. Segons notas, d' aquestas quatre la primera y última són inéditas.

Molt nos plauria estende'ns, fent un verdader y minucios estudi analítich d' aquestas *Catalanescas*, lo més granat y de més relléu de 'l programa; pero hem promés acabar en aquest article nostra tasca y..... á sants y minyons, etc., etc.

Hem de dir, empero, que aquestas quatre composicions acusan en són jove autor disposicions no vulgares per 'l orquesta y má certera pera 'ls efectes de combinació, com també cert carácter, ratllas que informan una fesomia artística particular. Ab tot hem vist en estas quatre cansonetas, si no una imaginació creadora, suficient pera 'l desarrollo d' un plan determinat, d' importancia y compromés, hem pogut apreciar en lo Sr. Millet un músich observador y estudiós en alt grau; que de las nostras inspiradíssimas cançons n' ha tret la part qu' á las mateixas caracterisa y fa portin lo sagell de la nostra catalana terra; y per últim, hem vist que tendeix á allunyar-se sempre de la parrandería y lo gastat.

Aixó vol dir—y ho dihem pera deixarho ben sentat—que ni en aquestas *Catalanescas* y las otras *Cançons populars* no hi hem vist, com s' ha dit en lletres de motllo, ni la sabiduria ni la eminencia musical.

Ocupaba 'l número cinch d' aquesta última part una composició de Grieg pera veus solas, titulada *Xiula 'l fuet*.

Com totas las d' aquell autor portan un ayre que encanta y seduheix pera frescura y espontaneitat melódicas, aquesta no desmereix la justa y legítims fama de 'l ja reputat músich escandinavo.

Acabá 'l concert ab un *Brindis patriótic* de 'l sempre delicat é inspiradíssim inimitable Mendelssohn. Aquest nom nos relleva com en lo anterior dir nostre concepte.

Sols desitjariam de 'ls senyors organisadors de aquestas festas catalanas y a'l mateix temps eminent catalanistas, que las composicions á veus solas que segurament no són escrites per aquest element per sos autors, com són *Lluny de 'l món, Xiula 'l fuet y Brindis patriótic* de Cade, Grieg y Mendelssohn, se féssin públics los noms de 'ls autors de 'l arreglo,

perque 'ns sembla que 'ls tres autors citats hagueren escrit ab més puresa los papers encarregats á las veus.

Rebi *L' Orfeo* las més sinceras y cordials enhorabonas de LO TEATRO CATALÀ per sa fructifera propaganda en pro de tot lo bó que tè nostra aymada Catalunya.

ROMEU SANTA CLARA.

TEMPESTAT

E, de nit; los grills no cantan; pero s' observan á ratos, cert, sorolls incomprendibles que semblan ressó de 'ls passos produhits per un fantasma passejant pe 'l *Campo santo*.

Lo tró bon tros lluny retumba; vibrant serpenteja 'l rayo, y 'l trist caminant se senya, quedant sens veure 'hi llarch rato.

Fins los arbres muts y tétrichs ab sas ramas, jegants brassos, sembla ab teresa 's disposin per 'a 'l trist viatjer xarparlo.

Desencadenan sas furias los elements sens reparo; y ab ronchs nona veu tremenda, sembla crida ab tó de mando: —¡Callin lo mar, cels y terra...!

¡Crassas humanas, jo us mano, que us prosterneu á mas plantas! ¡Jo us vaig da 'l ser; só 'l vostre Amol—

L' angustiat caminant res, esperant de 'l cel lo fallo, dintre una cova que forman rocas de capritxo raro.

¿Us creyeu vaig ara á dirvos que una ninta de orlat manta, ab sas cristallinas alas va a l' Empíreo a trasladarlo? Res d' aixó; 'l que haig d' espressarvos es que després de llarch rato, reparant que la tormenta havia amaynat, ja salvo, surt y ab esclat d' alegría, diu mirant lo cel ab llanto: —¡Dèu mèu! qui vostra existencia posa en dupte, li dem no, que si a 'l seu cor res inspira lo imponent fulgor de 'l rayo, me digui de aqu' stias cosas qui es l' antor, qui ho fá, qui es l' amo.

AGUSTÍ RAFI.

REVISTA D' ESPECTACLES

Tívoli.—Las funcions de sarsuela no decahen, y portan animació á aquest popular teatro.

Los últims concerts de Euterpe també han sigut molt concorreguts, alcansant aplausos totas las pes-sas.

No 'n fem ressenya especial de cada un, perque no hi ha hagut estreno, y per ser ja de tothom sapiguda la interpretació que dona a 'l repertori de Clavé la societat que dirigeix lo mestre Goula (fill),

Novetats.—Mario, Cepillo, la Guerrero y 'l personal que completan lo quadro dramátich, veuhén premiat son treball ab continuos aplausos y ab molta y lluhida concurrencia. Lo benefici de la Srta. Guerrero va ser un aconceixement; *Mariana*, un nou éxit.

Un de 'ls últims estrenos *El boticario de Navalcarnero* no n' ha tingut d' éxit.

Circo Equestre.—Lo dilluns se presentá per primera volta la enomenada maravella de 'l sigle XIX Mlle Eugenie Petrescu, la qual eridá poderosament la atenció de 'l públich per sos exercicis d' elasticitat, demostrant possehir una forsa considerable. Mlle. Petrescu ab lo cos invertit perpendicularment y sostenintse ab las mans, salta d' una cadira á l' altra, puja y baixa una escala, balla ab tota correcció y fa altres treballs de verdader mérit. Cada vespre es aplaudida ab entusiasme, lo qual demostra qu' es de l' agrado de 'l públich y que no es injustificat lo bombo ab que es anunciada.

Altra de las novetats ha sigut Miss Gerome de Pinta, una de tantas equilibristas sobre un filferro; pero aquesta té la particularitat de sostenir's hi ab patins y també ab crossas, demostrant possehir una agilitat especial per' aquesta classe de exercicis.

També mereix menció lo *kanguro boxeador* per ser un espectacle completament nou. Master Jack, que aixís s' anomena tant extrany animal, manté una lluyta cara á cara ab lo notable boxeador capitá Williams, en la qual juga admirablement las potas de 'l devant y sostenintse ab las de 'l darrera y móltas vegadas sols ab la qu'a que la té com un metro de llarga, logra véncer á son adversari, tirantlo á terra ab la gran forsa que desarrollan los membres de tan celebrat herbívoro.—A. R.

Lírich.—Molta varietat de produccions y execució esmerada, son los principals atractius de la companyia de 'l Sr. Rossell. La concurrencia no es sempre numerosa. Ara, quant se tracta de benefici, v. gr. 'l de la celebrada senyora Valverde y 'l de 'l propi senyor Rossell, ja es altra cosa.

Aquesta companyia 'ns deixarà aviat.

Eldorado.—La companyia de 'l eminent actor don Autón Vico está fent una brillantíssima companya que ab gust aprofitan los verdaders aficionats á las produccions de 'l bon repertori castellá.

Lo gran artista que aviat donará á conéixer a 'l públich de Ultramar son indisputable mérit y 'l de 'ls apreciables actors que l' acompanyan, ofereix varietat de obras que permeten posar de relleu lo privilegiat talent y las excepcionals qualitats que l' adornan.

Ahont ha obtingut fins ara mólt notables triunfos, ha estat en las produccions *Un drama nuevo* y *La levita*, en las que representa 'l Sr. Vico dos tipos enterament contraris. Lo personatge *Jorick* de 'l drama de Tamayo y Baus, fou un continuat triunfo pe 'l reputat actor, y 'l públich qu' omplia 'l teatro admiraba la magistral interpretació de tan difícil paper, aplaudint en las principals escenas, sobre tot en las delicadas que tè en lo segón acte y en la culminant situació de l' últim.

Infinitat de vegadas va aixecarse 'l tel'ó en mitj de l' entusiasme de la concurrencia, que comprenia que era inmillorable 'l treball de 'l Sr. Vico.

La levita li dona també motiu de evidenciar la manera com sab interpretar la comedia. Lo *Sr. Valeriano* es una verdadera creació.

Las Sras. Contreras, Pestalardo, Moral, los senyors Perrin, Alarriba, Sánchez, Vallarino y 'ls demás artistas que secundan a 'l Sr. Vico, ofereixen acabats conjunts; per lo que es mólt natural que las representacions tingan bon éxit y que permetin augurar

en los teatros d' América una série de triunfos pe 'l modern teatro espanyol.—P.

Calvo-Vico.—A ral la pessa, dich, la funció, va caminant la temporada ab satisfacció de la empresa y de 'ls concurrents.

El otro monaguillo es l' últim estreno; de manera, que com ja teniam *El monaguillo* per ajudar missa, ara ab *El otro monaguillo* ja podrá dirse ofici.

Nos alegrem que aquest teatro hagi recobrat la vida que mólt cops li falta. Convé que duri.

SECCIÓ DE 'L GRACIÓS

Examen de geografía.

- ¿Quina distancia hi há de 'l Sol á la Terra?
- Trenta set milions de lleguas próximament.
- ¿Y com ha trobat, vosté, aquesta distancia?
- ¡Oh! molt llarga.

—¡Papá, papá!—diu un nen.

—No 'm vinguis ara ab romansos; déixa'm llegir lo diari.

A 'l cap d' una estona.

—Vaja, digas ara lo que avans volías dir.

—Donchs bè; es que s' estava cremant l' estora de 'l menjador.

En Pau passa per la Rambla y ficsantse en lo rellotje de 'l Liceo, diu:

—¿Las cinch? No pót ser; aquest rellotje s' atrassa.

Més, a 'l arribar á la plassa de Catalunya vejent que en la estació de 'l ferro-carril de Sarriá ja son las cinch y déu minuts div, ple de satisfacció:

—¿No ho deya jo que havian de ser més de las cinch?

Se 'n entorna per avall, y a 'l trobarse altra vegada a 'l devant de 'l Liceo exclama:

—¡Ból! ¡Si qu' estem bè! ¿Las cinch y vint? Ara veig que s' adelanta.

BELLAS ARTS

Saló Parés.—Un busto de dona pintat ab delicadesa, respirant la expressió de sa mirada verdadera melancófia y recordant sas faccions á la malalta comvalescent, es lo que més nos va agradar de la pasada setmana, mereixent consignarse lo nom de son autor prou conegut, qu' es lo Sr. Barrau.

De 'l Sr. R. Martí y Alsina hi vejérem dos retratos que poden ben passar.

Lo de 'l Sr. Roig y Soler, ab son efecte de sol, nos haguera agradat més si no semblessin los cascos blancs com fetas de color fluix, y si las sombras produhidas pe 'l sol haguessin sigut més transparents de color.

Alguns treballs decoratius de 'l Sr. Alsina y T. poden calificarse de notables.

Lo de V. Wehile es mólt dur de color.

Hi ha un altre treball decoratiu de assumpto religiós, puig representa á l' Arcángel S. Rafel acompanyant á Tobias, de carácter mólt místich, original de 'l Sr. A. Rigault.

Lo de 'l Sr. Trians y Planells es notable per son estudi de perspectiva.

Per íf, varios estudis á l' oli y a 'l carbó presenta també 'l Sr. Roig y V.; alguns d' ells de caballs, essent millors aquestos que aquells.

Aquesta setmana hi ha exposat un quadro de 'l Sr. Román Ribera; un busto de senyoreta á la surtida de un ball, elegant en extrem y de bastant mérit.

Dos obretas de 'l Sr. Tamburini: la una es un retrato molt notable y l' altra un capet de dona molt ajustat de color; pero ab algunas deficiencias en lo dibuix.

Completan lo de la present setmana dos relleus. retratos de senyora, modelats ab molt garbo pe 'l Sr. Parera.

A DE P. R. V.

DE BON MATÍ

Me retorna l' alenada
de 'l mar blau y m' estassia
quant aquesta endormiscada
n' es per la lluna vetllada
a'l ser á punta de día.

Quant de la llum la rojor
nos presenta vermellós
allí dalt en l' horitzó,
aquell arch encisadó
tant sublim y tan hermós.

Y quant la lluna amagantse
á un costat, per l' altre surt
petit rotlo, qu' aixamplanse
sobre 'l mar com reflectantse
los raigs d' aquell sol tan pur

Que don, vida á la Natura,
pinta tots los camps de vert
sobre 'l mar polsim d' or sura
y en tots los cors greu plaher.

De fantasia prenhat,
tot lo món somnia á eixa hora;
l' innocent, felicitat,
vèr amor l' enamorat,
y aquell que 's desdixat... plora.

P. COLOMER.

Lo Ilm. Sr. Bisbe de Vich s' ha dignat remetre'ns la següent comunicació:

Restauració de S. María de Ripoll

LLETRA DE CONVIT ALS POETAS Y PROSADORS

EN NOM DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST Y DE LA GLORIOSÍSSIMA VERGE MARIA MARE SEVA: Vos convidam, trobadors de Catalunya y fora d' ella, á formar ab vostres inspiracions religioses y patriòtiques una gentil *Corona Poètica* á Nostra Senyora Santa Maria de Ripoll, que sia digna de nostra terra y placenta á la Reyna de 'l Angels, que l' ha volguda pendre per tron, ensemps que sia un entusiasta y coral gransmercés á nostre Santíssim y estimadíssim Pare Lleó XIII, que ab tant rich present y ab penyora tant gran de 'l seu amor l' ha honorada y distinguida. Altres bells motius d' inspiració podrán ser algunes de les glories catalanes enllaçades de lluny ó de prop ab l' obra colossal de 'l gran Oliva' Nostre Predecessor; com y també les festes de la nova Consagració, ó l' estudi de 'ls medis més propis y adequats per fer revivre l' esperit de 'ls primitius fundadors de 'l gran Cenobi.

A eix fi se rebrán les composicions que, en vers ó prosa, en català ó en altre llenguatge, vos plaurá enviaros á la Secretaria de 'l Bisbat fins a'l día de la Mare de Déu de la Mercè pròxim vinent; suplicantvos las endresseu signades ab lema y sense firma per assegurar millor l' imparcialitat del judici que 'n farán quatre distingits letrats baix Nostra presidència.

Triades que sian les millors, s' anunciarán los titols ab sos respectius lemas, demanant á sos autors que 's

plascan firmarlas y llegirlas aprés, ena un gran sessió literaria celebradora, si á Déu plau, en los claustres de 'l Monastir Comtal. Nos obligam á perllongar per allavors la sessió anunciada en lo cartell ó programa de las proximes festes de primers de Juliol, per una part la falta de temps y la precisió de 'ls Rvms. Prelats que 'ns venen á honrar, de tornarsen á llurs respectives Seus, y per altra la de que l' acte tinga la importancia que mereix lo concurs que prestan les lletres á un acte tan trascendental per Catalunya.

Com á tornaboda de la próxima solemnitat, la festa de la Poesia, en que vosaltres esperam que coronareu ab les flors de vostres ingenis á la Reyna del Cel, será ensemps la corona d' aqueixes festes tan agradoses á son Cor sacratíssim, com glorioses per nostra estimada terra catalana.

Honorables trobadors: que la Santíssima Verge Maria Mare nostra dolcíssima que 'ns ha donat forza y delit y 'ns ha sostingut ab sa má beneyta per empendre y concloure ab l' ajuda de gent de bona voluntat, la dificultosa restauració de sa derruhida Basílica Cenobial, vos illumine á vosaltres y fassa brollar de vostres cors, tan com de vostres arpes, dolls de santa inspiració.

Vich, vigilia de Sant Joan Baptista del any 1893.—
JOSEPH, Bisbe de Vich y Administrador Apostòlich de Solsona.

À LA MEMORIA de ma estimada esposa Emilia Rossell

SONET

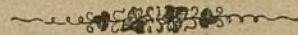
¡Esposa idolatrada, que ma vida
Omplires de alegria y benauransa!
¡Ser de mon ser, sostèn de ma esperansa
Que a 'l teu costat jamay veji rendida!

Tu que ab constancia y ab amor sens mida
Tenint ton cor la fé que tot ho alcança
Logreres convertir sempre en bonansa
Los tempestats de l' ànima afligida,

¿Perque de 'l món en la borrascá forta
Me deixas avuy sol, en cruel batalla?
¿Cóm vols que tranquil visca sens mirarte...?

¡Ah! no es possible, no; que 'sent tu morta
Mou esperit, que de dolor estalla,
Ni sols per un instant pugui olvidarte.

J. GUASCH Y E.

Lo Catalanisme

Á VILAFRANCA DE 'L PANADÉS

(Acabament.)

Resumim: havem vist lo «Centre Catalá Vilafranquí» transformantse gradualment á mida que aumentaba 'l número de socis, L' havem vist ocupar un local petit y en un punt no céntrich de la vila, per trasladarse á un altre que reunís millors condicions. Y en cada un d' aquests cambis de lloch hi hem observat un cambi en lo modo de ser de 'l «Centre» y en lo modo de fer. Primerament, ó sigui després de la inauguració, oficialment veyam a 'l «Centre» ab pendó en las professsions; després ja hi veyem solzament una representació: primerament observem que tan sols se parlaba de celebrar vetlladas literarias; després hem observat que 's tracta de donar lluhits balls y de ocupar las mes espayosas salas. ¿A qué obeheix aquest cambi? De 'ls anteriors articules se pòt despèndrer cla-

rament que 'l móvil principal ha sigut l' orgull que ha volgut tenir lo «Centre Catalá» de figurar á la vanguardia de las societats recreativas d' aquesta vila, sense mirar que 'l «Centre Catalá» engrandía sas llistes ab noms de joves que lo que 'ls importa menos es la idea catalanista. Una sola paraula bastará pera ferho compéndrer á nostres llegidors.

Mentres en lo saló de 'l «Centre Catalá» t'è lloch una sessió literaria, vadin recorrent los demès locals de la casa y en ells podrán véurer a 'ls joves de que parlem entregarse a 'ls plahers de 'l joch. ¿Qué significa aixó? Lo que deya en mon anterior article, ó siga que 'l «Centre Catalá» de Vilafranca tan sols ho es de nom, per més esforços que fassin los Srs. Sacases y Bolet.

¿Perqué no conservaba aquell carácter místich que avans tenia 'l «Centre Catalá»?

Entre 'ls que lluytan, la victoria sempre la t'è aquell que conta ab més forsas. La lluyta entre l' element de la «Joventut Católica» y l' element jove de 'ls balls va acabar ab la victoria d' aquest últim. Ja succehí aixó quant, a 'l celebrarse la primera vetllada literaria, los joves resolgueren finalisarla ab un ball de societat. Entrá á saberho mossen Angel Garriga que tenia de pèndrer part en la vetllada y anantsen á trobar a 'l Sr. President de la Societat, li digué aquestas ó semblants parrulps:—Si vosté dona permís pera fer lo ball jo no prenc part en la vetllada.—Y per condescendencia, més que per altra cosa, lo Sr. President no doná 'l permís: pero en la vetllada següent aquesta finalisá, volguentho ó no volguentho mossen Garriga, ab lo ball de Societat, fentse donar de baixa dit capellá de 'l «Centre.»

Y aixís pe 'l mateix estil no 's va ja á las Quaranta horas, ni á las professons; la protesta continúa de 'ls joves ho ha impedit y 'l Sr. Sacases per altra part, com ja váreig manifestar.

Un' altra proba de que 'l jovent que ha omplert lo «Centre Catalá» s' ha fet inscriure pe 'ls balls que acostuma á donar, es que aquets (los balls) se succeheixen ab mes freqüencia que las vetlladas literarias; lo que vé á significar que la Junta, creyentho aixís, se veu obligada á donar mes balls de societat per mantenir lo contingent respectable de socis ab que conta y aixís poguer está instalat lo «Centre» en un local que tingui espayosas salas y grans comoditats. No obstant, si las vetlladas se succehissen observariam que la afició á ellas es poca, puig en las pocas que s' han celebrat hi han pres part casi sempre 'ls mateixos individuos.

No es solsament perque 'l que suscriu vulgui aixís manifestarho; lleigexin *Las Cuatro Barras* de números anteriores, a 'l donar compte de 'ls actes que en lo «Centre» tenen lloch, y se 'n convencerán.

Que 'l «Centre Catalá Vilafranquí» acabarà per ni serho de nom, ho proba lo anteriorment escrit; ben cla 's pót veurer; no necessita pas explicació.

Aquest es l' estat actual de 'l catalanisme á Vilafranca de 'l Panadés; consérvinho en la memoria aquells que s' interessin per la causa regionalista, y quant los parlin de que á Vilafranca hi ha un «Centre Catalá» que conta ab 200 socis y que tota la vila es catalanista, poden contestar que á Vilafranca existeix una societat recreativa que du per títol «Centre Catalá Vilafranquí». Poden dirho ab tota claretat, sense pór d' equivocarse. Vilafranca no es cap país desconegut: pót comprobarse sempre.

Es aixís y no d' altra manera, digui lo que vulgui un senyor C. M. que escriu á *La Renaixensa* y que portat de la seva fanfarroneria vól demostrar que la

societat per la qual ell s' ha fet conéixer com á persona de criteri á Vilafranca, es una societat verdaerament catalanista. Digui lo que vulgui aquest personatge, que en un número passat de *La Renaixensa* va volguer ferir l' amor propi de 'l qui suscriu, ab cosas á que jo no haig de donarhi importancia y que solsament á ell poden aplicarse.

May,—enténguiho bé—may lo qui suscriu ha volgut presentarse com á escriptor (com ho ha fet lo senyor Roi sense tenir ni qualitats per' serho) y aixó ho proba, lo que 'ls treballs—humils sempre—que l' hi han insertat los periódichs humorístichs, los ha suscrit ab lo pseudónim de *Artur Casademunt* y solsament ha firmat aquets articles per tractarse de cosa seria (y en qual llenguatge no ha pogut observarhi presunció, puig fins ratlla en vulgar) ja que de no ar ar firmats podia créurers mentida lo que es purament veritat.

Y lo que jo faig es digne d' encomi mes que de censura. Lo que un jove dediqui sos ratos vagatius á la literatura en lloch d' emplearlos en fer nosa per las casas de 'ls altres, ha de ser sempre digne de tenirse en consideració. Aquell que no sab, apren; puig que 'ls xichs se fan grans y no 'ls grans se fan petits com ha passat ab 'l senyor C. M., en l' article de que faig menció.

Per lo demés, senyor C. M., á lo que vosté 'm diu, puch aplicarhi me acudit que insertá LO TEATRO CATALA en un de 'ls passats números, ó siga: la carta que vosté 'm dirigeix y que ara tinch a 'l devant, d' aquí algún rato ja la tindrè a 'l darrera.

Pot, si vól, contestar; mes tinga la seguritat de que jo ni la pena 'm pèndré de llegir *La Renaixensa*, no poguentse considerar aixó com á cobardia, sino com á despreci á tot quant vosté, senyor C. M., puga dirme. La proba de que dich vritat está en los mateixos articles seus; puig que com á defensa no troba altra cosa que dir que si jo no se d' escriure que n' aprengui. La seva *ilustració* l' hi hauria de fer véurer que aixó no demostra res; ans a 'l contrari, diu molt poch en favor d' aquell que ho profereix.

ENRICH MESTRES Y FORNS.

REPERTORI DE FORA

Arenys de Mar 3 de Juliol

La festa major que aquesta vila celebrará 'ls días 9, 10, 11 y 12 de 'l present, promet no desmereixer gens de 'ls anys anteriors. Per la professó, qual pendó principal portará 'l diputat á Còrts Sr. Planas y Casals, está contractada una numerosa banda militar, variadas funcions de teatro en lo *Principal*, representat algunas obras que son novas per aquet públich y estrenantse decoracions pintadas pe 'l Sr. Puig. Dos magnífichs envelats, l' un á cárrech de 'l Sr. Viñals. En ell hi tocará la orquesta que dirigeix lo mestre Cotó, de la que, si altres noticias no tinguéssim, 'ns bastarian las justas alabansas que li prodigá nostre benvolgut amich lo corresponsal de Vilassar Sr. Miquel Alnera. El l' altre envelat lo programa de ball será executat pe 's *Trullasos*. A més de las mencionadas diversions, se disparará 'l primer día, un castell de focs artificials.

Passada la festa escriuré relatant lo més notable.— F.

Mataró 3 de Juliol.

La companyia catalana de 'l teatro Romea debutá diumenje ab lo drama de D. Frederich Soler, *Senyora y majo*, funció que feya molts anys no s' ha representat. La concurrencia quedá molt saüsifeta 'sent molt ben rebuda la Sra. Clemente, com sempre aplaudit lo senyor Capdevila y tots los que hi prengueren part. La di-

recció, encarregada a'l Sr. Martí, fou bona: ja ho sabem de altres vegades.

Després 'ns representaren la pessa *Sense sogra*: es pessa nova, molt divertida y la van aplaudir ab molta justícia. Lo Sr. Goula 'ns deixá passar un rato molt felís.

Lo día de S. Joan, haventhi dos festes los teatros estaban tancats, y 'l día de S. Pere també. Los empresaris saben lo que 'ls convé. Segons se diu, dissapte tindrem funció á la societat «Nova Constancia» y funció variada de las que 's fan en Euterpe. ¡Dèu hu vulgui!—E. R.

Reus 6 Juliol 1895

La companyia catalana formada per artistas de 'l *Romea* ha acabat ja sa tasca. Se despedí de nosaltres ab *Lo ferrer de tall*, obra ben representada y que sempre ha sigut de 'l nostre gust.

Los *negocis* fets per dita companyia en la curta temporada d' un mes, han sigut bastant dolents, degut sens dupte a'l poch acert en escullir las obras.

Per de prompte lo *Fortuny* queda tancat.

La festa major de S. Pere aquest any ha passat poch menys que desapercibuda, puig s' ha reduhit á lo més ruïnari.

No puch parlar de novedats per la senzilla rahó de no haverni.—J. A.

Vilassar de Mar 4 de Juliol.

Antes de ahir, diumenje comensá la temporada en lo teatro d' aquest poble, la aplaudidacompanyia de 'l *Romea*.

Se representá *Lo joch de 'ls disbarats*, comedia molt xistosa, que agradá moltíssim á tota la concurrència; acabant ab la pessa *Sense sogra*: lo públich va estar rihent desde 'l comensament a 'l fi.

De 'l desempenyo no cal parlarne: fòu esmeradíssim. Per diumenje vinent está anunciat *Lo ferrer de tall y Pare y padri*, que ja n' hi parlaré á son temps.—M. A.

Desde Ripoll

1er de Juliol.

¡Jo 't saludo, viu testimoni de nostras gloriosas passadas grandesas! ¡A ta sombra l' ánima se rejoyneix, la sang pren forza y l' esprit vola per las regions serenas de épocas may olvidadas!

Aquestas y otras exclamacions surtiren inconsbiert de nostre magí devant la magnífica fatxada de 'l monestir que déu novament consagrarse á la veneració de la Verge Maríar.

Bè voldria explicar á mos amables llegidors què es Ripoll y sa comarca; l' aspecte de la població; las ratllas generals de sa fesomia moral; los edificis que cosa tinguin per mencionar, com també fer una minuciosa y detallada ressenya de 'l grandió monestir. Per fer tot quant apuntan deixo, tindria que menester molt espay cosa que ara per ara no 'm sobra. Recordo que a 'l moment de marxar, nostre Director m' encarregá la sobrietat en los escrits. Vaig á ferho.

Ripoll com á població no val un pito; sos carrers, ara amples, després estrets, tenen una nota domiant que es que en no plovent un s' hi asfixia de pòls, y en cayent quatre gotas lo fang arriba a 'l coll. A 'l estiu s' hi covan ous com passa avuy que no 's pót ni respirar.

Sos habitants són oportunistas, circunstanciais. Ara, ab motiu de las festes, s' aprofitan de bó y valent.

Aquest matí y á porta tancada ha tingut lloch la benedicció de 'l temple, feta pe 'ls Srs. Bisbes, l' Abat de Montserrat y 'ls capellans que á cents se troban en aquesta població.

Ha corregut la veu de que 'ls más granats catalanistas no vindrán á donar més lluhiment á las festes. Es llástima, perque per lo pesat que preveig van á resultar aquestas manifestacions purament religiosas, convindria una mica de broma y un poch de saynete.

Los carrers están guarnits ab salomons y cadenetas. Adornos de la primera época prehistórica.

Hi ha qui aixó l' entusiasma: però á mi no m' agrada. No hi veig la fesomia típica d' un poble; sosl ho fan aixís perque á la ciutat ho fan d' altra manera. He sentit á dir mal de 'l ferro-carril. Ja está dit tot.

He visitat la Basílica. L' efecte es imponent y ho será més quant la má de 'l temps haja estés sobre lo blanch

de las novas pedras sa influencia inevitable. Hi ha més de nou que de vell. Aquet ha sigut reconstruít ab molt cuidado; lo nou ha sigut fet ab verdadera inspiració y coneixement y estudi de las més artísticas fonts de nostre art románich.

Tot baix dibuix y direcció de 'l reputat arquitecto senyor Rogent.

Fa magnífich efecte 'l mosáich colorat a'l altar major, regalat per Lloc XIII, fet pe 'ls S. S. P. P. A. A. de 'l Vaticá y pintada l' imatge de la Verge Maria per nostre paísá E. Serra.

Lo tot de l' obra nos agrada més que Santas Creus y Poblet. ¡Lástima de lo nou que no inspira misticisme ni roculliment!

Protestem de la heretjia comesa ab lo permis concedit á un tal Sr. Prats, (molt conegut á casa seva) per construir, dintre la Basílica un panteó particular, ab sa capella.

Però pregunto jo: ¿Podia contréurer compromisos de aquesta índole 'l bisbe Morgades ab cosa que no es de sa exclusiva propietat? Si ha mediat entre abduas parts contracte formal ab intervenció de notari; no podria deixarse nulo y sens valor ni forsa legal, ja que adoleix de persona. itat una de las parts contractants? Nosaltres creyem que sí.

2 de Juliol.

Ahir á la tarde tingué lloch l' acte solemne de la traslació de 'ls restos de 'ls que foren condes y senyors catalans, a'l restaurat y benhit monestir.

Si no haguéssin sigut lo crescut número de Bisbes, no molt vist á Catalunya y menys en una població com aquesta, que preñan part donant lluhiment y majestat á la festa, los forasters tenían motiu per agafar lo tren y á Barcelona falta gent.

Després de la professó ha comensat lo pontifical. La missa fòu tocada per una orquesta no sè d' ahont. No va ser la de 'l Sr. Amadeo Vives, ni fòu, com deixó dit, cantada pe 'l coro de 'l Orfeo Catalá. Entre 'l canonge Sr. Collell y 'ls senyors músichs passaria alguna cosa grossa. Miraré de sapiguerho. Lo Dr. D. Salvador Casañas, bisbe de la Seu d' Urgell, ha fet la prédica en catalá. Ha sigut una notabilíssima oració vessant per totas parts l' amor á nostra Santa Mare y á nostra may olvidada terra.

He vist en mans de alguns companys una tarjeta que impresa ha fet repartir l' Sr. Bisbe Morgades, á 'ls invitats á un espléndit *banquete* que se serví en lo colégi de Religiosas, qual tarjeta en catatá diu aixís: *Ja moriré content. Content moriré després d' haver retornat á la Santíssima Verge Maria son antiquíssim trono de Ripoll: á Catalunya, sa casa payroll: á sos Comptes y Abats, llur honorífica sepultura; y haver treballat per fer revivir son esperit y sas virtuts y ab un y otras las venerandas tradicions catalanas. ¡Que Déu Nostre Senyor m' escolti y atenga y 'm sequestraxcan tots mos compatriotas!*

Per lo que 's véu lo Sr. Bisbe no es de las ee. He vist á molts de 'ls més granats catalanistas-regionalistas que, segóns he sentit, volen celebrar una vetllada á la seva manera.

5 de Juliol.

A las cinch de la tarde d' ahir va tindrer lloch la reunió que 'n digueren tenfan projectada los més fogosos propagandistas de nostra independència. Aquesta reunió se celebrá ab poquíssima concurrència y en lo saló de 'l Cassino. Presidí l' iustradíssim catedràtich de Dret de nostra Universitat. Hi pregnueren part lo Srs. Alsina, Riera y Bertrán y Gmimerá. Lo que van dir aquets bons senyors no 'm va causar extranyesa. Los dos últims són poetas y estém segurs que si 'l regionalisme demana d' élls altra cosa que no ratllas curtas no 's trobarán may á casa. Fa alguns anys que 'ls conoixem y sabem que son valor cívich no passa un milímetro de ran de terra.

No va tenir importancia. Era d' esperar. No hi havia *claque*.

Resnm: tres días de no véurer sino mitras y sotanas; sentir una calor inaguantable; sufrir molta pòls y molt fang. Però per Catalunya día de gloria per poder contar entre sos monuments histórichs la joya més preuada, la més valenta manifestació de nostres sentiments artístichs.—M. V.

Follia

Cada volta que 't veig, per ma memoria
passa somrient de nostra amor l' historia.
¡Fuig, fuig, no 't vull mirar!
y aixó que 'l poguer veure 't es ma gloria...
Més ¡ay! ¡quants cops lo goig nos fa plorar!...

ANGEL RIUS VIDAL.

REUNIONS PARTICULARS

TERTULIA FAMILIAR. — En la última funció d' aquesta Societat va posarse en escena *Nit de núris* que va agradar per la execució que va obtenir baix la direcció de 'l Sr. Benet Barba, duenyo de 'l local.

La comedia castellana *La casa de campo*, va anar bastant bé, estant confiat son desempeñyo a 'l indicat Sr. Barba, á la Sra. Ariamente y a 'l Sr. Mestres.

Los tipos de la romántica, la francesa y la *lavandera* van trobar bona intérprete en la Sr. Ariamonte, que 's va distingir, com també va estar bastant acertat lo Sr. Mestres en lo poeta y *el tambor*. Lo Sr. Barba va fer un bon característich.

LA SERPENTINA. — Tal es lo títol de una nova societat recreativa domiciliada en lo gran local de 'l carrer de Casanovas n.º 3 y 5, qual inauguració va tenir lloch lo passat diumenje á la tarde, y á jutjar per la numerosa y escullida concurrència que va assistirhi, es de prevéurer que en l' successiu «La Serpentina» será una de las més favorecidas de aquesta capital.

La sarsuela en dos actes *Esperanza*, que fou la que va rompre 'l foch (diguemho a xís), tingué un desempeñyo molt acceptable per part de tots, puig se coneixia l' havían ben ensajat; fent gala de sa bonica véu lo barítono Sr. Ayuso que 's guanyá molts aplausos junt ab las Srtas. Circuns y Tarragó y 'ls Srs. Torruella (J.) y Juez.

El gorro frigio també va sortir molt bé, quedant la concurrència altamente complascuda de aquesta primera funció que acabá ab l' indispensable ball format per un bon número de sarauhistas de *ambos sexos*.—A.

LA JUVENTUD. — Devant de numerosa y escullida concurrència 's posá en escena dijous, á la tarde, la divertida comedia *La Ducha* qual desempeñyo va anar molt bé, degut 'ls esforços de a'ls joves que hi prengueren part.

Las Srtas. Tarragó, Argemí, y 'ls Srs. Pescador, Viñas (E.), Vallercé, Canals, Pradell y Viñas (F) foren los encarregats de portar la barca á port, obtenint tots ells aplausos.

No cal dir que doná li á la festa lo corresponent ball.

Están en estudi las obras, *Arturo de Fuencarrale*, *Su excelencia*, *El gorro frigio*, *¡Cómo está la sociedad!*, *El Ferocci Romani* —T.

SALÓ DE DESCANS

—Demá diumenje á las 9 de 'l dematí ha de reunir-se en Junta General la Societat organitzadora de la Exposició Universal de Barcelona péra 1898, á fi de discutir y aprobar lo Reglament interior confec-

cionat pe 'ls socis fundadors, segons prevè l' article 20 de 'ls Estatuts.

—Hem tingut noticias de l' aplauso á que 's fá acree dora una joveneta artista de sarsuela, la Srta. Lluisa Valdés que reuneix ventajosas condicions per la carrera teatral, La Srta. Valdés no té grans pretensions y aprofita totas las oportunitats que se li presentan per donar probas de 'ls seus adelantos artístichs que 'l públich aprecia y recompensa ab merescudas palmadas.

Ultimament ha fet una temporadeta en lo teatro Zorrilla, de Gracia, y en lo Tívoli de dita vila, prenent part en *Ki-ki-ri-ki*, *El prior y el priorato*, *La caza del oso*, *¡Dorm!*, *La tempesta* y *¡Tío... yo no he sido!* que li han valgut bons aplausos.

La Srta. Valdés, si persevera, está destinada á ocupar bon lloch entre las tiples de sarsuela.

—Ab motiu de festejar lo sant de 'l director don Joan Nadal, l' altre diumenje tingué lloch en lo col·legi de S. Miquel, de la vila de Gracia, una vetllada literaria-musical en la qual hi prengueren part alguns reputats artistas que foren obsequiats després ab un espléndit refesch junt ab la numerosa concurrència á individuos de la premsa que hi assistiren.

—Lo mestre compositor D. Cándido Candi ha dimittit de 'ls càrrechs que d' organista y mestre de capella desempeñyaba en l' iglesia de S. Jaume de aquesta ciutat.

Sabem hi hagut mar de fondo. Lo que resulti de nostras investigacions será objecte de algún escrit. Per ara sols podem dir que 'l senyor Rector y l' Obra no están per donar la plassa per oposicions. Aixís podrán tenir organista com se tenen las minyonas de servey, que 'l día que no convenen se despatxan. També d' eixa manera s' estalvien posar firmas en nombraments.

¡Ojo, donchs, Srs. Casado, Artigas, Casadevall, y altres!

—La companyia de sarsuela de la societat «La Bruja» d' aquesta capital, ab la cooperació de 'ls mestres germans Bartomeus y D. Francisco Mora, va donar lo día de S. Pere en lo teatro Doménech de Rubí, una funció composta de las sarsuelas *Las campanadas*, *Las bodas de Serafin* y *La Mascarieta*.

Segons noticias, lo teatro va veure's plé y 'l públich rubinense va regalar molts aplausos á tots los artistas, ja que com á tals varen portarse en totas las obras.

Sembla que aquesta companyia, que conta ab un un extens repertori d' obras modernas, se proposa donarlas á conèixer en las poblacions vehinas.

—La festa donada en Valencia en la plassa de toros per l' associació de coros de Clavé, resultá de 'l agrado de 'ls valencians, si bé alguns se queixaren de certa confusió en algunas pessas.

CAVILACIONS

TRENCA-CLOSCAS

Vol Gallina

Formar ab aquestas lletres lo nom de un poble de Catalunya.

A. PALLEJA

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1 2 3 4 5 6 7 8	Carrer de Barcelona.
1 4 2 1 4 5 4	Vertical.
6 3 2 6 1 3	Carrer de Barcelona.
4 5 3 1 4	Nom de dona.
6 7 8 4	Pecat.
6 4 1	Animal.
8 4	Nota musical.
7	Vocal.

Solucions á las cavilacions de'l núm. 132

Trenca-closcas: CÉRCOL DE FOCH.
 Charada: AVELLANA.
 Paralelas: ISIDRO SIMEON.
 Anagrama: ROMANA.
 Geroglífich: HOME SENSE NÁS NO HI ES TOT.

Botiga de calsat de **Francisco Grau**, Plassa de Santa Ana, 23.
 Sastreria de teatros de **Joan Baret**, Sadurni, 14, 1r.
 Taller de atrés de **E. Vidal**, Ronda S. Pau, 48.
 Magatzem de pells de **J. Pous y C.**, Princesa, 13.
 Arxiu de teatros (vers y música) de **A. Guix**, carrer de Tallers, 27, 2.n
 Fotografia de **A. S. (Xatart)**, Carme, 3, tercero.
Rosendo de Messeguer, dentista de la Real Casa, Rambla de Canaletas, 5, 1.r

Magatzem de Música, Pianos è Instruments
Joan Ayné
 Fernando VII, 53.—Barcelona

!!! NANG, NANG, NANG !!!

—¿Ola, Ricardo, ahont vas?
 —Vaig á pèndrer la mida de un traje, ¿vóls venir?
 —¿A quina sastreria vas?
 —A'l carrer de'l Hospital 103, á **La Campana**.
 —¿Ah! ¿á casa 'n **Campderrós**?
 —Allá mateix.
 —Jo m' hi vesteixo, anem. Per cert que ho fa be y barato: ¡ey! degut a'ls géneros que dona; y bon tall. Com que sempre tèn bons talladors. A'l mateix temps es casa especial per la gran exposició de nòvedats que tèn.
 —¿T'has ficsat en lo inmens surtit de corbatería?
 —Sí, per cert que n'hi tèn de tots gustos y tots preus.
 —¿Anem?...
 —En marxa.

SANTASUSANA

Máquinas de cusir. — Máquinas de fer mitja,
 Aparatos per' pèndrer dutxas
PREUS SENS COMPETENCIA
 Taller per' adobar tota classe de máquinas. Se ven á plásos y al comptat.
Carme, 33. — Barcelona

Construcció de Teatros

SERVEY COMPLERT Y BÓ
 per' guardaropias
 Pera informes y detalls dirigir-se á 'l carrer de
Estruch, 11, fustería
BARCELONA

PERRUCCAS Y POSTISSOS
de tota classe per' TEATROS

GRAN SALÓ
 per afeitar, rissar y tallar cabells en la
 Perruquería de **VICENS GARCÍA**
 Conde del Asalto, 6, principal
 Casa establerta desde 1840

ORQUESTA DE 'LS CATALANS
de la que forma part lo notable concertista de violí

senyor **BADIA**
 DIRIGIDA PER
D. ROMUALDO ZUBIELLEQUI
 Per' ajustos dirigir-se
Sepúlveda, 190-Barcelona

Las han endevinat los Srs. Simon de 'l Sol, Pep Llantia, Joan de la Son, Roda y Plá, Palet, Pau Llús y Asmeugol Trompet: si envían las d' avuy tindrán per regalo un exemplar de la comedia *Gobernador*, 4, bis.

CORRESPONDENCIA

V. Martorell: no está bè y es molt llarga.—S. Bonavía: t t no avirá; part, sí.—M. R. de Vet: ho estudiarem.—M. A. (Vilassar): rebut tres pessetas.—Joan de 'ls Portals: s' aprofitará.—A. R. (S. Boy): ¿está content?—A. Pallejá: fareu tria.—F. Elías Setmesó: bè y gracias.—G. Torres T.: no 'ns ompia.—J. T. y R.: ja ho llejirá.—A. Lacasa; també.—Pere Poch: vostè... tampoch.—P. S. (Sabadell): ja li escrivem lo dia que vindrem á veure'l.—Vicens Casas: no vam veurer a 'l revister fins després de 'l dia de la funció.—J. G. (Vilanova): rebut diners y dinadas.—N. Serra: ho cobrat 6 ptas; ne fantan tres

Imprempta de Pujol y C.^a-Tallers. 45.—Barcelona

La Emperatriz, fábrica de cotillas, carrer de Escudillers Blancs, 2.
 Máquinas de fer mitja, de **Narcís Doménech**, carrer de la Gran-vía, 211.
 Casa **Falco**, hules, artículos de goma, plumeros, etc., carrer de'l Call, 2.
La Imperial, magatzem de mobles. Nou de la Rambla, 25.
Sastreria de teatros, de F.^a Mora, Hospital, 91 - 1.
 Botiga de robas, de **P. Rouret**, Condal, 28.

A CASARSE TOCAN

Per 30 duros

un llit de Viena (matrimoni) ab somier, una calaixera ab marbre, 6 cadiras de rejilla, una taula de nit ab marbre, una de menjador, 6 cadiras de menjador y un mirall.

Además hi ha un gran surtit de tota classe de mobles. Llit de Viena y somier, 25 pessetas, y de matrimoni, 40 pessetas.

Carrer Nou de la Rambla, 25

Arxiu y copistería

DE
FRANZESCH PEREZ POL
 Roig, 24, Entresuelo

LLUNAS ASSOGADAS PER' MIRALLS

DE
ORTEGA Y BADIA

Depósit de cristalls, baldosas, baldosetas, etc.

TELEFONO NÚM. 1397

Carrer de la CONDESA DE SOBRADIEL, núm. 3
BARCELONA